

• צפויה פלישה גוברת והולכת של ההסתדרות בענייני החוץ של המדינה. אחרי שנפחם לבון הצליח להשתלט שלטון כמעט מוחלט על ענייני ההסתדרות, ואחרי שהודיע על כוונתו לנהל מאבק נגד מדיניות המסים של שר האוצר, ייזום גם פעולות מדיניות שלא יזדהו עם המדיניות הרשמית של הממשלה. צעד ראשון היה הכרזת החרם על סחורות דרום אפריקאיות על-ידי ההסתדרות. צעדים צפויים: הכרזת מדיניות בכינוס בינלאומיים, שלא היו תואמות את הקו הממשלתי. לבון יסיביר כי הוא מדבר בשם תנועת הפועלים, כפי שמקובל בארצות-הברית ובכמה מארצות אירופה המערבית.

• יגבר הלחץ בתוך תנועת החרות לצירוף הסתדרות העובדים הלאומית להסתדרות הכללית. כבר עתה מסתמן רוב של תומכים בטענה כי לחרות יש 60:50 אלף אוהדים בשורות ההסתדרות, וכי יש לנצל קולות אלה על-ידי הופעה כטיעה נפרדת בתוך ההסתדרות. צעד זה לא יהיה קל, מאחר שצמרת ההסתדרות תתנגד לו.

• בחירתו של הרב אליהו משנה גורן לרב ראשי אשכנזי בישראל מוכתרת כמעט להלוטין. עם מינוי ארבעת נציגי הממשלה בוועדת המינויים לבחירת הרב הראשי, הובטחו לרב גורן ארבעה קולות מתוך שמונה קולות חברי הוועדה. ארבעת החברים הנוספים מונו על-ידי הרב הראשי יצחק נסים ויתמכו בומועדותיו רב ראשי ספרדי. הסכם בין שני הגושים לתמיכה הדדית הינו דבר כמעט וודאי, יבטיח את בחירתם של שני הרבנים, על אף הסתייגותה של המפלגה הדתית הלאומית הרואה בתכסיסים אלה השתלטות של מפא"י על חיי הדת במדינה.

עתונות

ציונות כושית

ראש ממשלת גאנה, ד"ר קואמה אנקוומה, ניבט השבוע מעל עמוד השער הצבעוני של ירחון חדש בישראל. שם הירחון, הכתוב באנגלית: ווסט אפריקאן ניוס (חדשות מערב אפריקה). העורך: זאב אלתגר, אחד השמות החתיקים בעתונות הישראלית.

אלתגר (40), הפסיק את הקאריירה העתונאית שלו לפני שלוש שנים, בעת שעבר לשמש כאיש יחסי-ציבור של ראש עיריית רמת-גן אברהם קריניצי. הוא אמנם ערך והוציא שבועון-רימום של העירייה, אך עיקר התעניינותו שוב לא היתה עתונאית.

אחרי הקמת שגרירות ליבריה בירושלם, הוסיף אלתגר תואר חדש על כרטיס-הביקור שלו: יועץ ליחסי-ציבור של שגרירות זו, עורך כתבהעת שלה.

השער לאפריקה. או נפתח לרחחה לפני אלתגר השער לאפריקה. הוא הוזמן כי אורח רשמי לחגיגות הכרתו של הנשיא היליאם שד טאבמן לתקופת כהונתו הרביעית, במונרוביה. היתה זו הזדמנות לקשור

חגיגות השמורה לאירוע דיפלומטי. הוא בא לבית אגודת העותונאים כדי לחזות בתערוכת צילומים של הצלם מיכה ברעם, אותם צילם בעת סיור במערב-אפריקה.

עם כל צעד באולם התערוכה, התמירו פניו של השגריר. כעבור שעה קלה יצא משם סר ווופץ.

שגריר גאנה בדיאקו פוקו, שבא אף הוא לחזות בתערוכה, עבר תהליך דומה. למראה הצילומים לא הסתיר את כעסו, יצא את המקום נעלב ורוטן.

באותו יום שגירו שני השגרירים, כל אחד לחוד, מחאה אל לוי אשכול, כממלא מקום ראש הממשלה ושר החוץ. תוכן האיגרות: בתערוכה מוצגים צילומים של חולים, צולעים, מקבצי נדבות ובעלי-מום. "אנשים צילומים אלה לא זוייפו. אולם חובה על מארגני התערוכה להראות גם את הצדדים החיוביים יותר של החיים בארץ-צות אפריקה המערבית — בתי חולים, פעור לות אישפוז, חינוך וכו'. אחרת אין מגוס מן המסקנה כי תמונות פוגעניות אלה נבי חרו במזיד."

ההסבר נדחה. המתאה גרמה למבוי כה במשרד החוץ. אשכול, שנודמן לבית סוקולוב בעת קיום מסיבת עתונאים עם שר האוצר הניגרי, התעלב ליד הצילומים. בור יומיים נפגש עם השגרירים הנעלבים, הסביר להם כי הינו תמים דעות עימם וכי אף השמיע הערות ברות זו באוני מארגני התערוכה. אולם, סיים ממלא מקום ראש הממשלה, אין הוא יכול להתערב, כי בישי ראל קיימת דמוקראטיה.

הגאנאים והליברים לא קיבלו את ה"הסבר. השיב אחד הניספחים, בשיתה פר" טית: "אילו היו עורכים את התערוכה בגאר לריה פרטית — מילא. אבל אגודת העתור צילומים לתערוכה, רשמי. כאשר היא בוחרת את התמונות שהיא רוצה שאורח ישראל יקבל מארצות אפריקה המערבית. ותמונה זו מוזייפת ובלתי-ידידותית."

בסוף השבוע קיבלו שתי השגרירויות הודעה מרגיעה נוספת מהממשלה: מארגני התערוכה יורידו את שש התמונות הפוגעות ביותר.

בחירות

אור ירוק

ההודעה בקול ישראל מסרה בהדגשה כי מרכז תנועת החרות הקים ועדה "לדיון ב" תיקונים בשיתת הבחירות היחסיות הקיימות, הדרושים לקיומה של דמוקראטיה תקינה." למאזין היה ברור כי המפלגה השנייה בגודל לה בישראל עומדת להצטרף אל מפא"י בדרישתה להנהיג בחירות איזוריות. ביומן חרות, שהופיע למחרת בבוקר, הכריז מרכז המפלגה: "השיטה המוצעת על ידי מפא"י ועוזריה פירושה רוב מוחלט ל" מיעוט, והשתלטות בלתי-מרוסנת של אותו מיעוט." דחיה ברורה יותר של הצעת ביגני לשינוי שיטת הבחירות לא תיתכן כלל, לכאורה, אך כרגיל במקרים אלה, היתה האמת בין שתי ההודעות.

מרכז תנועת החרות התכנס לאחת מישי בותיו הארוכות ביותר, בסניף התנועה ב" רמת-גן, כשעל סדר יומו הצעה של ח"כ אליעזר שוסטק לדון בשיתת הבחירות. תמך בהצעה ח"כ בנימין אבניאל, אשר הזכיר כי עוד בעת הקמת מועצת העם הזמנית, ב" 1948, הציע להנהיג בחירות איזוריות. קיי מים סימנים כי חל שינוי בגישת העם בש" אלה זו, הכריז ועל כן רצוי שחרות תשנה את עמדתה ותצביע בכנסת בעד שינוי ה שיטה הקיימת.

שלוש הצעות עיקריות. בפני המרכז הונחו שלוש הצעות עיקריות, המכונות כולן לשי" גוי הבחירות היחסיות:

• הצעת דויד בן-גוריון: הארץ תחולק ל-120 אוורייבחרה. שבכל אחד מהם ייבחר מועמד. הזוכה לא יהיה המועמד ש קבל רוב קולות בבחורים באותו אזור, כי אם האיש שיוכה בקולות רבים יותר מכל מוע' מד אחר. מאחר שמפא"י היתה זוכה במקום הראשון שבין המפלגות כמעט בכל איזורי הבחירות בארץ, היה נוצר רוב מוחץ של חברי מפלגה זו בכנסת.

• הצעת יוסף סרנין: הארץ תחו' לק ל-30 איזורי בחירה, אשר בכל אחד מהם ייבחרו שלושת המועמדים שיוכו בו מספר הגדול ביותר של קולות. בצורה זו יוכלו להיבחר בכל איזור נציגים של מפ' לגות שונות, בהתאם לכוח הריאלי של כל מפלגה. נוסף לזאת יחולקו 30 מאנדאטים על פי רשימה כלי-ארצית של עורפי הקולות

תפוס אותו!

קשרי-ידידות עם בנו של הנשיא ועם מדי- נאים אפריקאים רבים, בעיקר מליבריה ומגאנה.

כפי העתונאי הישראלי היתה הצעה מקר ריה, שעניינה מאד את מאזינו. הוא ערך השחאה בין מצבם של היהודים ושל הכר' שים בעולם, מצא כי אלה גם אלה מפורזים בכל התפוצות. אולם בעוד שהיהדות הקימה ארגון עולמי, במסגרת התנועה הציונית, לא נוצר כל קשר ארגוני המתור את ה" כושים בעולם.

מדוע, שאל אלתגר, לא תוקם מעין תנו' עה ציונית של הלושים, אשר תערוך כי נוסים תרבותיים, פוליטיים וספורטיביים, רי אף תאסוף תרומות, כדוגמת התגבית היהודית המחודדת, לפיתוח אפריקה? כמרכז לתנועה זו הציע את מערב אפריקה, החלק המתקדם ביותר של היבשת השחורה, מב' חינה מדינית, בהשחאה עם ארצות אפריקה הכושיות התאחרות.

בעתונאי ואישי-חסי-ציבור ידע אלתגר כי תנועה כלשהי זקוקה, בראש וראשונה, לביט' און. תומכי-הרעיון הציעו לו בו במקום להוציא עתון כזה, בגאנה או בליבריה. אך אלתגר לא רצה לעזוב את ישראל. על כן נמצאה הצעת פשרה: הוא יתחיל להר' ציא לאור את כתבהעת בישראל, במתכות צנועה, יכשירו לקראת ייעודו כביטאון תנו' נועה האפריקאית העולמית. בניתיים יכינו במונרוביה ובאקרא את המנגנון והכלים הדרושים להקמת תנועה זו.

יחסי חוץ

תמונה מזויפת

שגריר ליבריה בישראל, ד"ר ארנסט יאני סי, נכנס לבית-סוקולוב, בתל-אביב, בכל ה'

• צפויה תסכוכת ציבורית, סביב החזרת כספי הקנס לשו"ר המתנכרים. עד כה הוגשו לעמוס בן-גוריון שתי תביעות נפרדות על סך זה, על-ידי שניים מן הנתבעים. למעשה כבר שובעוד חלק מכסף זה על-ידי אליקים העזני למטרות פירסומיות. בעוד שפרקליטו מתכוון לתבוע את היתרה כשכר-סדרתו בניהול המשפט. יתכן גם כי יושמעו קולות של חברי השורה לשעבר, כי את הכסף יש להחזיר לכל אלה שתרמו לכיסוי הקנס.

• אף אחת משלוש הפיעות לא תשתלט לברה על מפלגת הצ"כ, ערב כינוס וועידת המפלגה. כמעט שוות בכוחן שלוש הסיעות של יוסף סרנין (קבוצות העסקנים של הלאנדסמאנשפטים), יוסף ספיר (וותיקי המושבות) וחיים לבנון (הציונים-הכלליים הקלאסיים, בהשתתפות פרץ ברנסטיין ואלימלך רימלט). קרוב לודאי שתיווצר קואליציה של שתיים מתוך שלוש הסיעות, ואפשרית אף קואליציה משולשת, תוך חלוקת עמדות-המפתח העיקריות ביניהן.

• סכסוך חמור בין ההסתדרות הכללית ומספר ניכר של מושבי עובדים צעירים צפו עקב סירוב ההסתדרות להנהיג מיסוי אישי מורדת שירותי קופת-חולים במושבים אלה. גורמי הסכסוך: סגירת מספר מרפאות של קופת-חולים במושבים בהם פיגר חלק מהמתישבים בתשלום המס האחיד להסתדרות. מאמץ אחרון למניעת משבר גלוי ייעשה בקרוב, בפגישה בין מנהל מחלקת ההתישבות של הסוכנות לבין מזכיר ההסתדרות.

• עולים מאיזורי פיתוח שובקשו לעבור למרכזים עירוניים יתקלו בעתיד בקשיים מרובים, לאחר שמוסדות הקליטה גמרו אומר, בניגוד למה שהיה נהוג עד כה. לא להושיט עזרה בשקיום משפחות אלה.

• ייערך סקר תתימימי מקיף של כל חופי הארץ. הסקר יבוצע על-ידי האוניברסיטה העברית ואחת מן התנועות הקיבוציות, ולשם כך כבר מתאמנים צוללים וארכיאולוגים. מרכז הפעולות יהיה קיבוץ מעגן מיכאל ושלבן הראשון יבוצע בקיסריה.

• מספר תביעות נוספות של קבוצות כדורגל תוגשנה בקרוב לבית-המשפט. ביניהן: תביעה על הוצאת-זיבה של קבוצה הסוענת, כי קבוצה אחרת האשימה אותה בחוסר מאמץ למנוע מקבוצה יריבה הבקעת שערים.